

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Milano (Włochy) w dniu 18 lipca 2016 r. – Acacia Srl przeciwko Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Sprawa C-397/16)

(2016/C 371/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte d'appello di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Acacia Srl

Strona pozwana: Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy (a) zasady swobody przepływu towarów i swobody świadczenia usług na rynku wewnętrznym; (b) zasada skuteczności europejskich reguł konkurencji i liberalizacji rynku wewnętrznego; (c) zasady skuteczności i jednolitego zastosowania prawa europejskiego wewnątrz Unii Europejskiej; (d) przepisy prawa wtórnego Unii Europejskiej, takie jak dyrektywa 98/71⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 14, art 1 rozporządzenia nr 461/2010⁽²⁾ oraz regulamin EKG ONZ nr 124, stoją na przeszkodzie takiej wykładni art. 110 rozporządzenia nr 6/2002/WE⁽³⁾, zawierającego klauzulę naprawy, która wyklucza obręcz stanowiącą replikę, wizualnie identyczną jak obręcz oryginalnie montowana w pojeździe przez producenta samochodów, posiadającą homologację na podstawie przywołanego regulaminu EKG ONZ nr 124, z pojęcia części składowej produktu złożonego (samochodu) celem umożliwienia jego naprawy i na przywrócenia mu pierwotnego wyglądu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy przepisy w przedmiocie własności przemysłowej dotyczące zarejestrowanych wzorów, po wyważeniu interesów, o których mowa w pytaniu pierwszym, stoją na przeszkodzie dla zastosowania klauzuli naprawy w odniesieniu do produktów uzupełniających stanowiących replikę, które mogą być różnie dobrane przez klienta, przy założeniu że klauzula naprawy musi być interpretowana w sposób zawężający i używana z ograniczeniem do części zamiennych w standardowej formie, to znaczy części, których forma została ustalona w sposób zasadniczo niezmienny w odniesieniu do wyglądu zewnętrznego produktu złożonego, z wyłączeniem innych części uznanych za zamiennie i które mogą być dowolnie montowane zgodnie z gustem klienta?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr II, jakie środki musi przyjąć producent obręczy będących replikami celem zapewnienia zgodnego z prawem obrotu produktami przeznaczonymi do naprawy i przywracania pierwotnego zewnętrznego wyglądu produktu złożonego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. L 289, s. 28).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 461/2010 z dnia 27 maja 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze pojazdów silnikowych (Dz.U. L 129, s. 52).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 lipca 2016 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-398/16)

(2016/C 371/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: X BV

Druga strona w postępowaniu kasacyjnym: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy art. 43 WE i 48 WE (obecnie 49 TFUE i 54 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego spółce dominującej z siedzibą w państwie członkowskim odmawia się odliczania odsetek w odniesieniu do pożyczki związanej z wkładem kapitałowym do spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, podczas gdy można by skorzystać z tego odliczenia, gdyby wymieniona spółka zależna została włączona do jednego podmiotu podatkowego – z cechami niderlandzkiego podmiotu podatkowego – ze wspomnianą spółką dominującą, ponieważ wówczas skutek konsolidacji nie byłby rozpoznawalny związek z takim wkładem kapitałowym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 18 lipca 2016 r. – X NV/Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-399/16)

(2016/C 371/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: X N.V.

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 i 48 WE (obecnie art. 49 i 54 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na podstawie których spółka dominująca z siedzibą w państwie członkowskim w odniesieniu do kwoty, którą zainwestowała w spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, nie może uwzględnić straty wynikającej z różnicy kursowej, podczas gdy mogłaby to uczynić, gdyby ww. spółka zależna została włączona do podmiotu podatkowego – spełniającego cechy niderlandzkiego podmiotu podatkowego – z tą spółką dominującą mającą siedzibę w pierwszym państwie członkowskim, co należy uzasadnić konsolidacją w ramach podmiotu podatkowego?
- 2) W razie udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej: czy w tym wypadku można albo należy przy obliczaniu straty wynikającej z różnic kursowych wyjść z założenia, że również (jedna albo kilka) z zainteresowanych spółek dominujących poprzez – za pośrednictwem tej spółki zależnej – posiadanie udziałów w pośrednich i bezpośrednich spółkach zależnych z siedzibą w Unii Europejskiej zostałyby włączone do jednego podmiotu podatkowego?
- 3) W razie udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej: czy w tym wypadku uwzględnieniu podlegają jedynie straty będące konsekwencją różnic kursowych, które uwydatniły się przy włączeniu do podmiotu podatkowego spółki dominującej w okresie objętym sporem, czy uwzględnieniu podlegają również wyniki kursowe, które uzewnętrzniły się we wcześniejszych latach?